

Čís. 14971.

Předpis § 46 odst. 2 nesp. zák. čís. 100/31 platí také o dovolacím rekursu v řízení o cestách nezbytných.

(Rozh. ze dne 20. února 1936, R I 18/36.)

N i ž š í s o u d y zamítly žádost o zřízení nezbytné cesty.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs je podán proti usnesení rekursního soudu, jímž usnesení první stolice bylo potvrzeno. Jde tedy především o to, platí-li v řízení o cestách nezbytných ustanovení § 46 odst. 2 nesp. zák. V tomto řízení jest podle § 9 zák. čís. 140/96 ř. z. použití zásad řízení ve věcech nesporných, pokud tento zákon neustanovuje nic jiného. Rozumí se samo sebou, že tento předpis neplatí jen o řízení v první stolici, nýbrž i pro řízení opravné, takže i přípustnost dovolacího rekursu se řídí podle předpisí nesporného řízení, pokud zákon čís. 140/96 ř. z. neustanovuje nic jiného. § 16 tohoto zákona, který upravuje řízení opravné, vylučuje stížnost, tedy i dovolací rekurs, v otázce, zda a pokud veřejné ohledy překážejí užívání určitého pozemku jako cesty veřejné, pokud soudní nálezh spočívá na vyjádření příslušného ministerstva o této otázce. O to však v souzeném případě nejde. Jinak obsahuje odchylky od obecných předpisů, platné i pro dovolací rekurs, jen potud, že ustanovuje, v kolika stejnopisech jest rekurs podati a, že odpůrci stěžovatele se mohou o rekursu vyjádřiti. Zákon neobsahuje nic, tedy ani nic odchýlného od obecných předpisů, o tom, za jakých podmínek — vyjma svrchu zmíněný případ — lze dovolací rekurs podati. Platí tedy také o dovolacím rekursu v řízení o cestách nezbytných obecný předpis § 46 odst. 2 nesp. zák., podle něhož lze mimořádný dovolací rekurs podati jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost. Ve věci není žádného z důvodů zmatečnosti podle § 41 zák. čís. 100/31. Názor nižších soudů, že navrhovatelé, nezajistivše si při nabytí parcely čís. 404/1 právo příjezdu k ní, dopustili se patrné nedbalosti a tím sami způsobili, že nyní postrádají cestovního spojení, nepřiči se jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu § 2 odst. 1 zák. čís. 140/96. Není tu tedy nezákonnosti, ano to, co dovolací rekurs uvádí k doličení domnělé nezákonnosti, je vpravdě pouze výtkou nesprávného právního posouzení. Nesprávné právní posouzení však neopravňuje k podání mimořádného dovolacího rekursu. Pro nedostatek předpokladů § 46 odst. 2 zák. čís. 100/31 nemohlo býti dovolacímu rekursu vyhověno.

Čís. 14972.

Nejde o týž předmět sporu, domáhají-li se sice obě žaloby zrušení rozhodčího výroku, avšak byl-li v dřívější žalobě uplatněn jiný důvod bezúčinnosti rozhodčího výroku než jest uplatněn v pozdější době.

(Rozh. ze dne 20. února 1936, R I 70/36.)